

Posudek diplomové práce

Diplomant: Tomáš Chrástecký

Název práce: Práva národnostních menšin v první ČSR a jejich realizace

Oponent: JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.

Diplomant se ve své práci věnuje jednomu z nejožehavějších problémů nejen z pohledu historického vývoje, ale i současnosti. Tímto problémem je otázka menšin na území českého soustátí.

Na úvod je nutno poznamenat, že se autor zhostil svého úkolu velmi dobře a byl schopen provést podrobnou analýzu této problematiky, zhodnotit složitý proces a jeho důsledky.

Diplomová práce je kromě předmluvy a závěru rozdělena do pěti kapitol.

V kapitole první své práce autor popisuje vývoji česko-německých vztahů zhruba od 13. století, kdy německé obyvatelstvo přichází do českých zemí a hodnotí význam tohoto příchodu jak z oblasti historické, tak i z právně-historické stránky. Více své pozornosti věnuje období let 1848-1918.

Kapitola druhá se věnuje vzniku Československé republiky jako důležitého momentu vývoje první ČSR a zvláště pak tématice, která je těsně spojena s tématem diplomové práce, a tou je právo na sebeurčení národů. Autor zde svoji pozornost soustředil zákonitě na Pařížskou mírovou konferenci a jejím výsledkům. Dále se autor věnuje problémům, které musela nově vzniklá republika řešit v oblasti práv národnostních menšin.

Kapitola čtvrtá podrobně analyzuje samotnou právní ochranu menšin v nově vzniklé Československé republice, její úpravu a aplikaci v praxi, samozřejmě se zaměřením na německou menšinu. Provádí podrobnější rozbor nejdůležitějších mezinárodních smluv, které byly uzavřeny na mírové konferenci v Paříži, následně se věnuje analýze ústavního zákona

z roku 1920, hodnotí vzájemný vztah a promítání se výsledků mírových jednání do nejvýznamnější zákonné normy nově vzniklé československé republiky, samozřejmě z pohledu ochrany menšin. Zde je třeba upozornit, že na škodu této práce je, že autor při této analýze nepoužil přímo samotný zákon, tj. zákon č. 121/1920 Sb., ale čerpá pouze z dostupné literatury, která se vztahuje k danému tématu. Autor provádí také analýzu jazykového zákona z r. 1920, zákona č. 122/1920 Sb.z.a n. Autor se také věnuje hodnocení právní úpravy postavení menšin ve školství a kultuře, kde se autor vrací do období Rakouska-Uherska, dále pokračuje hodnocením situace v oblasti menšinového školství a kultury v letech první ČSR a především se věnuje juristické analýze zákona, který upravoval otázku tzv. menšinových škol, tj. zákona č. 189/1919 Sb.

Kapitola pátá čtenářům přibližuje postavení vybraných národnostních menšin, kterou byla např. menšina polská, maďarská, židovská a romská. Záměrně si autor nevybral menšinu německou, která je v odborných publikacích zmiňována nejčastěji a ostatní jsou opomíjené.

Práce je psaná velice přehlednou formou, autor se svému badatelskému úkolu věnoval dostatečně. Celkově autor čtenáře seznamuje s historickými souvislostmi a politickými událostmi, které ovlivnily postavení národnostních menšin na území první ČSR a v práci představuje nejenom právní předpisy, ale i literaturu a prameny, kdy provádí jejich hlubší rozbor a komentáře.

Doporučuji diplomovou práci Tomáše Chrásteckého k obhajobě a navrhuji klasifikaci velmi dobře až výborně s ohledem na obhajobu.

Otázka k obhajobě:

Postoj čsl. vlády k problematice menšin v první ČSR

Plzeň, 20.4.2019

JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.

